

Kvekerne og Nobels fredspris

Nobels fredspris for 1947 ble tildelt kvekerne for det humanitære arbeidet og fredsbudskapet som kvekernes internasjonale hjelpeorganisasjoner har formidlet gjennom praktisk tjeneste for medmennesker.

Da det ble kjent at fredsprisen for 1947 ville bli gitt til kvekernes hjelpeorganisasjoner ved Friends Service Council i London (FSC) og American Friends Service Committee (AFSC) i Philadelphia, skrev Dagbladet at "Kvekernes religion består i hjelpearbeid".

Fredsprisen ble tatt imot av Margaret Backhouse og Henry Cadbury. I sine takketaler gjorde de det klart at de representerte kvekere fra hele verden, ikke bare disse to organisasjonene. Henry Cadbury henviste til kvekertradisjonen som "avstår fra all krig" og står for "praktisk pasifisme". Margaret Backhouse forklarte at kvekeres protest mot all krig har sitt utspring i "en grunnleggende tro på den iboende mulighet til Kristus-likhet som er nedlagt i hvert menneske, og som fører til en livsholdning der fred blir et nødvendig og naturlig resultat. Kjærlighet er svært smittsomt, og hvis kvekerne har vært opphav til slik smitte, vil det glede oss meget."

I Nobelforedragene understreket begge to det religiøse grunnlaget for kvekernes arbeid. Henry Cadbury sa at hjelpearbeid i utlandet var lagt opp som forsoningsarbeid: "Det skal være et praktisk eksempel på den ånd som tar bort foranledningen til krig." Han sa at kvekere er så naive at de sier: "Hvis kriger er av det onde, da kan jeg ikke delta."

Kvekerpasifismen er verken passiv eller negativ, men fører til anstrengelser for å forebygge krig og til slikt internasjonalt hjelpearbeid som kvekerne nå er blitt kjent for.

Kilde:

Irwin Abrams: *Kvekernes fredsvitnesbyrd og Nobels fredspris*, Kvekerforlagets småskrifter nr. 43, 1997, ISBN 82-90311.72-9

også publisert som et kapittel i *The Pacifist Impulse in Historical Perspective*, ed. Harvey L. Dyck, Toronto, University of Toronto Press, 1996